

สารสกัดจากพริกขี้หนู (*Capsicum frutescens* L.) ในการควบคุมด้วงงวงข้าวโพด (*Sitophilus zeamais* Motschulsky)
Chili extracts (*Capsicum frutescens* L.) for the control of corn weevil (*Sitophilus zeamais* Motschulsky)

วสกร บัลลังก์โพธิ์¹ จันตรา เป็นสุข¹ พรทิพย์ วิสารทานนท์²,
พินทิพย์ วรรณสูตร และ สุรพล วิเศษสรณ์¹
Vasakorn Bullangpoti¹, Jantra Pensook¹, Porntip Wisarntanon²,
Pintip Kannasutra and Suraphon Visetson¹

Abstract

Chilli (*Capsicum frutescens* L.) seeds were extracted by Soxhlet's extraction using ethanol as a solvent system at 70 °C for 8 hours. The extracts was compared with the water stirring soaking method using water as a solvent at 25 ± 2 °C for 24 hours. Both extracts were trailed with adult corn weevils (*Sitophilus zeamais* Motschulsky) by the impregnated filter paper method against various extract concentrations. The weevils showed LC₅₀ (24 hours) ca. 7.38%/w (Y = 11.44 + 5.22X) for the extracts from ethanolic Soxhlet's compared to 10.33%/w (Y = 4.11 + 4.44X) for the extracts from with the water stirring soaking method. The *in vitro* enzyme studies showed indicated of 2 folds reduced esterase and glutathione-S-transferase. The inhibition revealed that the two enzyme systems may posses some roles in detoxification mechanisms in this weevil.

บทคัดย่อ

จากการใช้สารสกัดจากพริกขี้หนู (*Capsicum frutescens* L.) จากวิธีการ Soxhlet ที่มีเอทานอลเป็นตัวทำละลาย ที่อุณหภูมิ 70 °C เป็นเวลา 8 ชั่วโมง เปรียบเทียบกับการสกัดโดยวิธีปั่นกวนด้วยน้ำ ที่อุณหภูมิห้อง (25 ± 2 °C) เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ทดสอบอัตราการตายกับตัวเต็มวัยด้วงงวงข้าวโพด (*Sitophilus zeamais* Motschulsky) โดยวิธี impregnated filter paper ในอัตราความเข้มข้นต่างๆ กัน พบว่าโดยวิธีการแรกจะให้อัตราการตายของด้วงในเวลา 24 ชั่วโมง มีค่า LD₅₀ เป็น 7.38%/w (Y = 11.44 + 5.22X) ในขณะที่วิธีสกัดโดยใช้น้ำปั่นกวนจะให้อัตราการตายของด้วงในเวลา 24 ชั่วโมง มีค่า LD₅₀ เป็น 10.33%/w (Y = 4.11 + 4.44X) และจากการตรวจสอบเอนไซม์ทำลายพิษในรูปแบบ *in vitro* ในมอดที่รอดจากการใช้สารสกัดทั้งสองการทดลอง เปรียบเทียบกับชุดควบคุม พบว่ามอดที่รอดจากการตายจากสารสกัดทั้งสองชนิด จะให้ปฏิกิริยาเอนไซม์เอสเทอเรสและกลูตาไธโอน-เอส-ทรานสเฟอเรสลดลงจากชุดควบคุมถึง 2 เท่า ปฏิกิริยาการยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ทั้งสองชนิดนี้น่าจะเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้มอดดังกล่าวตายจากสารสกัดพริกขี้หนูทั้งสองการทดลองดังกล่าว

คำนำ

ประเทศไทยมีการนำสารพิษทางการเกษตรเข้ามาในประเทศไม่ต่ำกว่า 40,000 ตันต่อปี คิดเป็นมูลค่าหลายหมื่นล้านบาทต่อปี (Annonemous, 1986) สารพิษทางการเกษตรเหล่านี้ถ้ามีการใช้โดยไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จะนำมาซึ่งปัญหาต่างๆ มากมายไม่ว่าจะเป็นพิษตกค้างทางการเกษตร การปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างความต้านทานในแมลงศัตรูพืช รวมถึงการเพิ่มต้นทุนการผลิตของเกษตรกรเอง (ฉรรฐพล และสุรพล, 2540) กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รวมทั้งสถาบันการศึกษาหลายแห่ง ได้ร่วมกันทำการศึกษาแนวโน้มการใช้สารธรรมชาติเพื่อเป็นทางเลือกให้กับเกษตรกร โดยมีการณรงค์การใช้สารพิษทางการเกษตร ตั้งโรงงานต้นแบบผลิตสารสกัดจากสะเดา รวมทั้งมีการผลิตเชื้อไวรัส เชื้อแบคทีเรีย และไส้เดือนฝอยเพื่อนำหลักการทางวิชาการเผยแพร่ต่อเกษตรกร (Banasisit, 1993)

แต่อย่างไรก็ตามวิชาการดังกล่าวยังต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานสนับสนุนอีกมาก กว่าที่เกษตรกรจะยอมรับเทคโนโลยีเหล่านี้ ซึ่งจะเห็นได้จากตัวเลขการนำเข้าสารพิษทางการเกษตรยังคงมีแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลงหลังจากสถาบันต่างๆ ได้ทำการรณรงค์ไปแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี (Visetson and Milne, 2001) และเมื่อเทียบกับการสร้างความต้านทานของศัตรูพืชจากเพียงไม่กี่ชนิดมาเป็นไม่ต่ำกว่า 500 ชนิดในปัจจุบัน (Visetson, 2001) ไม่รวมรายงานการแปดเปื้อนของสารพิษในผลผลิตเกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อมที่ประมาณค่ามิได้ (Visetson *et al.*, 2001) ซึ่งผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยวเช่นข้าวก็ได้รับผลกระทบทั้งในเรื่องแมลงศัตรูและการปนเปื้อนของสารพิษเช่นเดียวกัน

¹ภาควิชาสัตววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ 10900

²Department of Zoology, Faculty of Sciences, Kasetsart University, Bangkok, Bangkok 10900, Thailand

³กลุ่มงานวิจัยศัตรูพืชในผลผลิตการเกษตร กองกัญและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร บางเขน กรุงเทพฯ 10900

Division of Stored Product Insect Research, Department of Entomology and Zoology, DOA, Bangkok, Bangkok 10900, Thailand

โดยพบว่าด้วงงวงข้าวโพด (*Sitophilus zeamais* Motschulsky) แสดงความต้านทานต่อสาร phosphine และ organophosphates บางชนิด (พรทิพย์, 2541) และยิ่งกว่านี้ยังพบว่าด้วงชนิดนี้ยังแพร่กระจายอย่างกว้างขวางไปยังข้าวโพด ข้าวฟ่าง ข้าวสาลี (Chankaewmanee, 1997) ซึ่งทำให้สารถ่ายทอดทางพันธุกรรมในแมลงที่มีความต้านทานเหล่านี้กระจายออกไปยังด้วงชนิดเดียวกันในพืชอื่นๆ ที่สำคัญของประเทศอีกด้วย ดังนั้นเพื่อเป็นการชะลอการสร้างความต้านทานในแมลงเหล่านี้ จำเป็นต้องลดการใช้สารเคมีร้ายแรงดังกล่าว ซึ่งวิธีการอย่างหนึ่งที่จะลดการใช้สารเคมีคือการใช้สารสกัดจากพืช ซึ่งถือว่าเป็นสารที่มีผลต่อกลไกหลายชนิดในแมลง ซึ่งทำให้แมลงสร้างความต้านทานได้ยาก (Visetson and Chuchouy, 1999)

สำหรับด้วงชนิดนี้พบว่าสารสกัดจากวานิล่า และเมล็ดน้อยหน่า (Nawanich, 1999) สามารถกำจัดด้วงชนิดนี้ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากสารสกัดทั้งสองมีองค์ประกอบของสารพิษ asarone และ annonine ตามลำดับ สารเหล่านี้ทำให้เกิดความเป็นพิษในเยื่อ mucus membrane ในสัตว์เลือดอุ่น ในการวิจัยนี้จึงนำสารสกัดที่มีพิษน้อยกับสัตว์เลือดอุ่น เช่น สารสกัดจากพริกขี้หนู ซึ่งเป็นผลผลิตการเกษตรที่ใช้บริโภคในชีวิตประจำวันที่มีสาร capsaicin ที่มีความเผ็ดร้อน แต่ให้คุณค่าทางโภชนาการ (Sukrasno and Yeoman, 1993) และการต้านอนุมูลอิสระในร่างกาย รวมถึงการยับยั้งการเจริญของเชื้อแบคทีเรียบางชนิด (Cichewich and Thorpe, 1996) นอกจากนี้ยังให้ผลดีในการไล่แมลงในโรงเก็บบางชนิด โดยมีรายงานว่าการใช้พริกขี้หนูแห้งวางไว้บนถุงข้าวสารจะช่วยลดการเข้าทำลายมอดในข้าวสารได้ (สุขสันต์, 2540) ในการวิจัยครั้งนี้จึงได้มีการหาค่าความเป็นพิษ (LD_{50}) จากการใช้สารสกัดจากพริกขี้หนู (*Capsicum frutescens* L.) ที่มีต่อด้วงงวงข้าวโพด รวมถึงการศึกษาระดับเอนไซม์ทำลายพิษเช่น esterase และ Glutathione-S-transferase ที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสารสกัดนี้ให้มีคุณภาพสูงต่อไปในอนาคต

อุปกรณ์และวิธีการ

ทำการเลี้ยงด้วงงวงข้าวโพด (*Sitophilus zeamais* Motschulsky) ที่ได้จากกองกัญและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร ที่อุณหภูมิ 25°C โดยใช้ข้าวสาร 100 กรัม ใส่ในขวดแก้วขนาด 250 cc แล้วใส่ด้วงงวงข้าวโพด 0.5 กรัม ทำการเลี้ยงโดยคัดแปลงวิธีการของ Visetson (1991) ทำการเตรียมพริกขี้หนู และบดละเอียดก่อนแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนที่หนึ่งทำการสกัดแบบแช่น้ำ 24 ชั่วโมง ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งทำการสกัดแบบ Ethanolic Soxhlet's extractions ที่ 70°C เป็นเวลา 8 ชั่วโมง ก่อนละลายให้แห้ง และ freeze dried ก่อนปรุงแต่งความเข้มข้น โดยคัดแปลงวิธีการของ Leckprayoon และคณะ (1999) จากนั้นนำตัวเต็มวัยด้วงงวงข้าวโพด ทดสอบอัตราการตอบสนอง เพื่อหาค่า LD_{50} โดยวิธีการ impregnated filter paper โดยใช้ด้วงหน่วยสุ่มละ 20 ตัว โดยคัดแปลงวิธีการของ Collins (1987) และ Abbott (1957)

จากนั้นทำการทดลองแยกเพื่อนำด้วงที่รอดตายจากความเข้มข้นต่างๆ ทำการทดสอบปฏิกิริยาของเอนไซม์ทำลายพิษ esterase และ glutathione-S-transferase โดยคัดแปลงวิธีการของ Meckness และคณะ (1978) และ Kotze (1988) ตามลำดับ โดยใช้สารตั้งต้นเป็น Paranitrophenyl acetate (PNPA) และ Chlorodinitrobenzene (CDNB) เพื่อดูการทำงานของขบวนการ hydrolysis ของ esterase ใน phase ที่ 1 และ การ conjugation ของ GSH-S-transferase ใน phase ที่ 2 ตามลำดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ทางสถิติตามคำแนะนำของ Finney (1957)

ผลและวิจารณ์

จากการศึกษาเมล็ดข้าวที่มีการพัฒนาของด้วงงวงข้าวโพด ได้กล้อง stereo microscope พบว่าด้วงงวงข้าวโพดจะใช้เวลาในการพัฒนาช่วงชีวิตประมาณ 174.16 วัน ในที่นี้จะใช้เวลาในไข่ประมาณ 4.52 วัน ส่วนในวัยหนอน ซึ่งมีอยู่ 4 ระยะ จะใช้เวลาพัฒนาในระยะละประมาณ 5-7 วัน และในดักแด้ประมาณ 5 วัน จากนั้นจะเป็นระยะที่ยาวนานที่สุดคือตัวเต็มวัยซึ่งใช้เวลาประมาณ 139.52 วัน โดยที่ตัวผู้และตัวเมียจะมีความยาวของช่วงอายุที่ไม่แตกต่างกันมากนัก และในประชากรจะมีสัดส่วนของตัวผู้และตัวเมียเป็น 1:1 (Table 1)

จากการใช้สารสกัดจากพริกขี้หนูสองวิธีการคือสกัดโดยใช้น้ำและการทำ ethanolic Soxhlet's extractions ทดสอบแบบ impregnated filter paper พบว่าสารที่สกัดได้ให้ผลในการกำจัดด้วงงวงดังกล่าวในอัตราที่ต่างกัน โดยที่วิธีการสกัดด้วยน้ำให้ค่า LD_{50} ที่ 12 และ 24 ชั่วโมงเป็น $46.71\%w/w$ ($Y = 0.66 + 1.05X$) และ $10.33\%w/w$ ($Y = 4.11 + 4.44$) ตามลำดับ ในขณะที่ สารสกัดจากวิธีการ ethanolic Soxhlet's extraction ให้ค่า LD_{50} ที่ 12 และ 24 ชั่วโมงเป็น $22.44\%w/w$ ($Y = -0.5 + 2.25X$) และ $7.38\%w/w$ ($Y = 11.45 + 5.22X$) ตามลำดับ อัตราความเป็นพิษระดับนี้ให้ค่าความเป็นพิษน้อยกว่าสารสกัดจากสะเดาที่มีต่อด้วงงวงข้าวโพด ซึ่งแสดงค่า LD_{50} ประมาณ 220 ppm Azadirachtin (Visetson, 2001) แต่มีค่าใกล้เคียงกับสารสกัดจากเมล็ดน้อยหน่าต่อด้วงงวงข้าวโพด ซึ่งให้ค่าความเป็นพิษที่ประมาณ $10-25\%w/v$ (Nawanich *et al.*, 2001) แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากค่า correlation และ correlation of determination แล้วพบว่าสารสกัดจากวิธีการ ethanolic Soxhlet's extraction จะให้ค่าดังกล่าวไม่แตกต่างจากสารสกัดโดยวิธีการใช้น้ำ (Table 2 และ 3) ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าสาร capsaicin น่าจะมีคุณสมบัติที่แตกต่างจากสาร rotenone จากหางไหล (Visetson and Milne, 2001) สาร Azadirachtin จากสะเดา (Visetson, 2001) สาร curcumin และ Eupathal จาก ข่าและ

สาบเสือ (Visetson *et al.*, 2001) รวมถึงสาร selinadien จากหัวเห็ดหอม (Visetson *et al.*, 2002) ซึ่งจะพบว่าสารดังกล่าวเหล่านี้จะให้ประสิทธิภาพสูงขึ้นจากการสกัดโดยวิธีการ Soxhlet's extraction ทำให้รู้ว่าสาร capsaicin เป็นสารที่การละลายไม่มีผลต่ออุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น และอาจจะเป็นไปได้ว่าน่าจะเป็นสารที่ทำ H-bond กับน้ำได้ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำที่อุณหภูมิปกติ

จากการนำด้วงที่รอดจากการใช้สารสกัดแต่ละชนิดที่ความเข้มข้นของสารสกัดที่แตกต่างกัน ไปหาปฏิกิริยาเอนไซม์ทำลายพิษที่สำคัญคือ esterase และ GSH-S-transferase พบว่าสารสกัดที่ได้จากการสกัดทั้งสองวิธีการจะเหนี่ยวนำระดับเอนไซม์ในระยะแรกและยับยั้งการทำงานของเอนไซม์เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารในอัตราที่ใกล้เคียงกัน โดยที่พิจารณาจากการใช้สาร paranitrophenyl acetate พบว่า paranitrophenol ที่ได้จากขบวนการ hydrolysis ของ esterase ลดลงตามความเข้มข้นของสารสกัดจากน้ำและสารที่สกัดได้จาก ethanolic Soxhlet's extraction โดยให้ค่า regression เป็น -0.88 และ -0.62 ตามลำดับ ในขณะที่การให้สาร CDNB จะเกิด conjugated products โดยแสดงค่า regression เป็น -0.7 และ -0.85 ตามลำดับ (Table 4 และ 5) แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่า การเพิ่มสารสกัดในอัตราความเข้มข้นที่มากขึ้น จะมีผลทำให้ปฏิกิริยาของเอนไซม์ทั้งสองลดลงเป็นปริมาณถึง 2 เท่า ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการลดขบวนการเมแทบอลิซึมของด้วงชนิดนี้ลง และกลไกนี้น่าจะเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้เกิดการตาย และจากการลดลงของเอนไซม์ทั้งสองนี้เอง กลไกทั้งสองที่พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปนี้ ถือว่าเป็นกลไกหลักที่แมลงจะทำการทำลายพิษของสาร alleochemical ซึ่งมักพบเมื่อแมลงได้รับสารแปลกปลอม โดยเฉพาะพืชอาหารที่แมลงทั่วไปไม่คุ้นเคย แต่การที่จะเกิดขบวนการเหนี่ยวนำหรือการยับยั้งนั้นขึ้นกับชนิดของสารและชนิดของแมลงอีกด้วย (Yu, 1983; 1984) ทั้งนี้เพราะขบวนการยับยั้งจะเกิดเมื่อหลังขบวนการเมแทบอลิซึมแล้วสารที่ได้มีพิษสูงขึ้น (activation) ในขณะที่การเหนี่ยวนำจะเกิดเมื่อขบวนการเมแทบอลิซึมของสารแปลกปลอมทำให้สารใหม่ที่ได้มีการละลายได้ดีและมีฤทธิ์ต่ำลง (detoxification) สำหรับสารสกัดจากพริกขี้หนู จะพบว่าในระยะแรกของการเพิ่มสารสกัดจะเกิดขบวนการเหนี่ยวนำขึ้นเล็กน้อย แต่ต่อมาก็จะเกิดขบวนการยับยั้งตามมา แสดงให้เห็นว่าการเกิดสาร intermediate แรกๆ จะมีการ redistribution ได้ดี ในขณะที่ระยะต่อมา intermediate ที่เกิดขึ้นจะเกิดการสะสมมากจนเกิดเป็นสารพิษต่อแมลงเอง โดยที่สาร intermediate นี้จะไปปรับกวน allosteric sites ของเอนไซม์ทั้งสอง แต่อย่างไรก็ตามพบว่าสารสกัดจากพืชแต่ละชนิดก็ให้กลไกนี้แตกต่างกัน เช่นสารสกัดจากสะเดาที่มีต่อด้วงถั่ว จะมีผลในการยับยั้งในระดับแรกๆ และการยับยั้งจะมีสูงขึ้นๆ จนทำให้แมลงตายในที่สุด (Visetson, 2001) ต่อเอนไซม์ทั้งสองเราสามารถที่จะเสริมฤทธิ์โดยใช้ synergists เช่น Triphenyl phosphate และ diethyl maleate ตามวิธีการของ Raffa และคณะ (1985) เพื่อทำให้เอนไซม์ที่เพิ่มขึ้นในระดับแรกๆ ของความเข้มข้นนั้นถูกยับยั้งลง ซึ่งจะทำให้สารสกัดที่มีผลในอัตราความเข้มข้นที่ต่ำลง ซึ่งจะทำให้ค่า LD_{50} ลดลงต่ำกว่า 2%w/w แต่อย่างไรก็ตาม การทดลองเกี่ยวกับ enzyme purification โดยวิธีการ ion exchange chromatography จะเป็นวิธีการที่สามารถพิสูจน์สมมุติฐานนี้ได้ (Visetson and Milne, 2001) นอกจากนี้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นพิษในหนูทดลอง ก็น่าที่จะดำเนินการในอนาคตต่อไป (Ecobichon, 1992) เพื่อทำให้ผู้บริโภคมั่นใจความปลอดภัยในการใช้สารสกัดจากพริกขี้หนูนี้

Table 1 Developmental of *Sitophilus zeamais* Motschulsky showing average length $\pm$ SD (mm) and ranges (n = 25).

Developmental stage	Average length $\pm$ SD	Ranges
Egg	4.52 $\pm$ 0.72	4-6
Larvae stage		
1 st	6.04 $\pm$ 0.34	5-7
2 nd	7.08 $\pm$ 0.56	6-8
3 rd	5.56 $\pm$ 0.57	5-7
4 th	6.52 $\pm$ 0.49	6-7
Pupa	5.36 $\pm$ 0.48	5-6
Adult	139.52 $\pm$ 12.40	100-148
Life cycle	174.16 $\pm$ 12.39	136-182
Sex ratio	-	1:1

Table 2 Linear regression (LC_{50}) showing correlation (r) and correlation of determination [r^2] of adults *Sitophilus zeamais* Motschulsky against 2 types of chilli extracts after 12 and 24 hours exposure.

Type of extracts ²	Hours after exposure	
	12	24
Water	Y = 0.66 + 1.05X (46.71b) (0.80), [0.64]	Y = 4.11 + 4.44X(10.32a) (0.83), [0.68]
Ethanol Soxhlet's	Y = -0.50 + 2.25X (22.44b) 0.93, 0.88	Y = 11.45 + 5.22X(7.38a) 0.69, 0.48

¹ percentage mortality from 5 replicates each of 20 beetles from impregnated filter method.

² percentage yield from original materials.

³ means followed by the same letter within the same row are not significantly different, P<0.05.

⁴ Linear regression equations and correlation coefficient (r) and correlation of determination (r^2) from percentage mortality against chilli concentrations, X stands for percent chilli concentrations, Y for percentage mortality of the beetles

Table 3 Detoxification enzyme activities ¹ ± SD of adults *Sitophilus zeamais* Motschulsky against various concentrations of water-chilli extracts after 24 hours exposure.

Extract concentrations (%)	Enzyme activity ^{3,4} (n mol product/min/mg protein)	
	Paranitrophenol	Glutathione conjugated (x 10 ⁻⁶)
Control	18.47 ± 0.23 ^{ab}	0.40 ± 0.19 ^a
2	31.71 ± 1.88 ^d	2.13 ± 0.35 ^c
4	29.54 ± 2.45 ^{cd}	1.90 ± 0.29 ^{bc}
6	23.95 ± 5.30 ^{bc}	1.77 ± 0.38 ^{bc}
8	18.66 ± 2.98 ^{ab}	1.13 ± 0.64 ^{ab}
10	14.43 ± 3.09 ^a	1.00 ± 0.34 ^{ab}
Linear regression	Y = 37.29 + 2.27X	Y = 2.50 + 0.75X
R, r ²	-0.88, 0.77	-0.70, 0.49

¹ means followed by the same letter within the same row are not significantly different, P<0.05.

² phosphate buffer pH 7.5 as an homogenizing buffer containing KH₂PO₄, 1 mM EDTA and 10 mM GSH reduced form. PNPA and CDNB as substrates for esterase and glutathione-S-transferase respectively measuring at 400 and 340 nm, respectively.

³ Linear regression equations and correlation coefficient (r) and correlation of determination (r^2) from percentage mortality against chilli concentrations, X stands for percent chilli concentrations, Y for enzyme activity.

Table 4 Detoxification enzyme activities ¹ ± SD of adults *Sitophilus zeamais* Motschulsky against various concentrations of ethanolic Soxhlet extracts of chilli after 24 hours exposure.

extract concentrations	Detoxification enzyme activity ^{3,4} (n mol product/min/mg protein)	
	Paranitrophenol product	Glutathione conjugated product(x 10 ⁻⁶)
Control	18.86 ± 1.76 ^a	0.77 ± 0.32 ^a
2	42.24 ± 12.32 ^b	2.41 ± 0.17 ^d
4	35.31 ± 10.55 ^{ab}	2.00 ± 0.32 ^{cd}
6	31.17 ± 9.18 ^{ab}	1.77 ± 0.00 ^c
8	27.80 ± 7.49 ^{ab}	1.50 ± 0.19 ^{bc}
10	19.43 ± 4.99 ^a	1.04 ± 0.46 ^{ab}
Linear regression	Y = 47.13 + 2.65X	Y = 2.71 + 0.16X
r, r ²	-0.62, 0.39	-0.85, 0.72

¹ means followed by the same letter within the same row are not significantly different, P<0.05.

² phosphate buffer pH 7.5 as an homogenizing buffer containing KH₂PO₄, 1 mM EDTA and 10 mM GSH reduced form. PNPA and CDNB as substrates for esterase and glutathione-S-transferase respectively measuring at 400 and 340 nm, respectively.

³ Linear regression equations and correlation coefficient (r) and correlation of determination (r^2) from percentage mortality against chilli concentrations, X stands for percent chilli concentrations, Y for enzyme activity.

สรุป

จากการใช้สารสกัดจากพริกขี้หนู (*Capsicum frutescens* L.) ทดสอบอัตราการตายกับตัวเต็มวัยด้วงงวงข้าวโพด (*Sitophilus zeamais* Motschulsky) โดยวิธี impregnated filter paper ในอัตราความเข้มข้นต่างๆ กัน พบว่าโดยวิธีการแรกจะให้อัตราการตายของด้วงในเวลา 24 ชั่วโมง มีค่า LC_{50} เป็น 7.38%w/w ในขณะที่วิธีสกัดโดยใช้น้ำปั่นกวนจะให้อัตราการตายของด้วงในเวลา 24 ชั่วโมง มีค่า LC_{50} เป็น 10.33%w/w และจากการตรวจสอบเอนไซม์ทำลายพิษในรูปแบบ *in vitro* พบว่ามอดที่รอดจากการ

ตายจากสารสกัดทั้งสองชนิด จะให้ปฏิกิริยาเอนไซม์เอสเทอร์เอสและกลูตาไซโอน-เอส-ทรานสเฟอเรส ลดลงจากชุดควบคุมถึง 2 เท่า แต่อย่างไรก็ตามผลการทดลองกับเอนไซม์ทีบรีลูที จะสามารถทำนายการเพิ่มฤทธิ์จากกลไกทั้งสองในการทำลายสารสกัดจากพริกในด้วงชนิดนี้ได้มากขึ้น

คำขอขอบคุณ

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่กลุ่มงานวิจัยแมลงศัตรูผลผลิตการเกษตร กองกีฏและสัตววิทยา ที่อำนวยความสะดวกอุปกรณ์การทดลอง และตัวอย่างด้วงวงข้าวโพด และเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการกลาง ภาควิชาสัตววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ที่อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเครื่องมือการวิเคราะห์ต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

- Anonymous. 1986. Medical herb index in Indonesia. PT, Eisai Indonesia. Indonesia. 398 p.
- Banasit, K. 1993. The history of insect control in Thai-vegetables. Entomol. and Zoo. J. 15(1): 58-62. (in Thai).
- Collins, P.J. 1985. Induction of the polysubstrate monooxygenase system of the native budworm *Heliothis punctigera* (Wallengren) (Lepidoptera: Noctuidae). Insect Biochem. 15:551-555.
- Chalermpian, M. 1998. The effects of the Siam weed (*Chromolaena odorata* (L.) on the change in detoxification enzymes in the diamondback moth (*Plutella xylostella* L.). Masters thesis. Chulalongkorn University. 148 p. (in Thai).
- Crankshaw, D.L., K. Hetnarski and C.F. Wilkinson 1981. The functional role of NADPH-cytochrome C reductase in southern armyworm (*Spodoptera eridania*) midgut microsomes. Insect. Biochem. 11: 515-522.
- Ecobichon, D.J. 1992. The basis of toxicity testing. RC press. Inc. Boca Raton. 350 p.
- Finney, D.J. 1964. Statistical Methods in Biological Assay. 2nd ed. Charles Griffin and Company Limited. London. 365 p.
- Hikino, H. and Aota. 1976. Phytochemistry. Tokyo. Japan. 15: 1265.
- Kirtikar, K.R. and B.D. Basu. 1991. Indian medical plants. Periodical Experts Book Agency. India. 540 p.
- Kotze, A.C. 1988. Glutathione S-transferase enzymes in the Australian sheep blowfly, *Lucilia cuprina* (Weidemann). Ph.D. Thesis. University of Sydney. Australia.
- Lekprayoon, J., S. Visetson and M. Pianjalern. 1999. Effects of the leaf of *Chromolaena odorata* on the detoxification enzyme changes in *Plutella xylostella* L. 3rd BRT-conference, Songkla, Hadyai, 11-14 October, 1999. pp. 870-873. (in Thai).
- Mackness, M.L., C.H. Walker, D.G. Lowland and N.R. Price. 1983. Esterase activity in homogenates of three strains of the rust red flour beetle *Tribolium castaneum* (Herbst). Comp. Biochem. Physiol. 74(c): 65-68.
- Matsumura, F. 1976. Toxicology of Insecticides. Plenum press. New York and London. 503 p.
- Ohsawa, D.K., S. Kato and I. Yamamoto. 1996. Insecticidal compound in tuber of *Cyperus rotundus* L. against the diamondback moth larvae. J. Pestic. Sci. 21: 444-446.
- Schmutterer, H. 1990. Properties and potential of natural pesticides from the neem tree, *Azadirachta indica* Annu. Rev. Entomol. 35: 271-297.
- Valeeyaluck, N. 1983. Insect pest of vegetables in Thailand. Pahonyothins pub. Bangkok. 205 p. (in Thai).
- Visetson, S. 1994. The application of neem seed kernel extracts on insect control. Entomol. and Zoo. J. 13(4): 210-215. (in Thai).
- Visetson, S. and R. Chuchouy 1999. The efficiency of lemon grass extracts and neem extracts on some detoxification enzyme changes in the dog tick. 3rd BRT-conference, Songkla, Hadyai, 11-14 October, 1999. pp. 847-851. (in Thai).
- Visetson, S., M. Piansiri and T. Watanasombat. 2001. The effects of the Siam weed (*Chromolaena odorata*) extracts and the alpinia (*Alpinia galanga* Stuntz) extracts on some detoxification enzymes of the diamondback moths (*Plutella xylostella* L.). The 5th National Plant Protection Conference: FOOD PRODUCTS FOR THE WORLD. Thai association, Chemical Businessmen, Plant Protection Association and Association of Entomology and Zoology of Thailand. 21-23 November 2001. Falix River Kwae, Kanjanaburi. pp. 55-61. (in Thai).
- Visetson, S. 2001. Effects of Azadirachtin from various Thai Neem extracts on some detoxification enzyme activities in *Callosobruchus maculatus* F. 20th ASEAN/2nd APRC seminar on Postharvest Technology. 11-14 September 2001. Lotus Hotel, Pang Suan Kaew. Chiang Mai. Thailand. pp. 38 – 46.
- Visetson, S. and M. Milne. 2001. Effects of root extract from derris (*Derris elliptica* Benth) on mortality and detoxification enzyme levels in the diamondback moth larvae (*Plutella xylostella* Linn.). Kasetsart J. (Nat. Sci.). 35: 157-163.
- Watanasombat, T. 1995. Efficiency of galanga (*Alpinia galanga* Stuntz.) extracts on the mortality rate and enzyme levels of diamondback moth (*Plutella xylostella* Linn.). Master thesis. Mahidol University. 65 p. (in Thai).
- Wongtium, P. 1996. The effects of neem extracts on the detoxification enzymes in *Callosobruchus maculatus* F. Masters thesis. Chulalongkorn University. 114 p. (in Thai).
- Yang, X., D.C. Margolies, K.Y. Zhu, and L. Buschman. 2001. Host plant-induced changes in detoxification enzymes and susceptibility to pesticides in the two spotted spider mite (Acari: Tetranychidae). J. of Econ. Entomol. 94(2): 381-287.
- Yu, S.J. 1983. Induction of detoxifying enzymes by allelochemicals and host plant in the fall armyworm. Pestic. Biochem. Physiol. 12: 330-336.
- Yu, S.J. 1984. Interaction of allelochemical with detoxification enzymes of insecticide susceptible and resistant fall armyworm. Pestic. Biochem. Physiol. 14: 275-281.
- Yu, S. J. and E.L. Hsu. 1985. Induction of hydrolases by allelochemicals and host plants in fall armyworm (Lepidoptera:Noctuidae) larvae. Environ. Ent. 14: 512-515.